

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Перник, 02.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Гражданско дело № 20221700100496 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са иски от В. Г. Д. срещу „ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД за заплащане: 1/ на осн. чл. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 1 от КЗ сумата от 26 000 лв. - застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди под формата на понесени болки и страдания, вследствие на ПТП от *** около 12.53ч. по път III-627, общ. *** в посока от с. *** към гр. ***, причинено от И. К. К. при управление на товарен автомобил марка „Нисан“, модел „Л - 35“ с рег. № ***, застрахован по риска задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в ответното дружество, ведно със законната лихва върху тази сума считано от 18.08.2022г. (датата на изтичане на установения 3-месечен срок за произнасяне от страна на ответника) до окончателно изплащане на сумата; 2/ на осн. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 1 от КЗ общата сума от 118,62 лв. - застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди под формата на разноски за лечение, вследствие на ПТП от ***, причинено при управление на застрахован при ответника товарен автомобил марка „Нисан“, модел „Л - 35“ с рег. № ***, ведно със законната лихва върху тази сума считано от 18.08.2022г. (датата на изтичане на установения 3-месечен срок за произнасяне от страна на ответника) до окончателно изплащане на сумата.

В срока по чл. 131, ал.1 ГПК ответникът по подробни доводи и съображения оспорва исковите по основание и размер. Оспорва твърдението, че в резултат на пътно - транспортното произшествие за ищеца са възникнали всички описани в исковата молба телесни увреждания. Счита, че исковите в пълния им предявен размер са неоснователни,

необосновани и не са подкрепени с доказателства, същите са прекомерно завишени по размер. Оспорва твърдението на ищеца, че в следствие на процесното ПТП търпи неимуществени вреди, които да обуславят претендираните размери на застрахователно обезщетение от 26 000 лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди и 118,62 представляващи обезщетение за имуществени вреди, в рамките на настоящото производство. Твърди, че ищецът не доказва да е търпял болки и страдания, които да обосновават търсеното обезщетение. Счита размера на искове, предявени по Кодекса на застраховането за прекомерни, както и в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД, предвид наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, настъпило като резултат от нарушение на вменените му по смисъла на ЗДвП задължения. Предвид периода на възстановяване на ищеца, социално-икономическото положение на страната ни и направеното възражение относно съпричиняване на вредоносния резултат, както и размера на минималната и средната работна заплата към момента на настъпване на уврежданията, считам, че предявения размер е неоснователно завишен. Счита, че обезщетението за претърпени неимуществени вреди не трябва да води до неоснователното обогатяване на пострадалия, а да отговаря на претърпението от него вреди. Намира, че описаните болки и страдания на ищеца са силно хиперболизирани и не кореспондират с приложените доказателства, обективната истина и житейската логика. Не са налице и доказателства за претърпените психически травми от страна на ищеца - няма данни за посещение на психолог или психиатър, както и да е проведено медикаментозно лечение във връзка с твърдения дискомфорт. На основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, счита, че размерът на обезщетението следва да бъде намален, съобразно приноса на пострадалия. Счита, че вредоносният резултат от процесното събитие не е настъпил по изключителна вина на водача на застрахованото в ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД МПС. Твърди, че в конкретния случай в голяма степен за получените увреждания вина има и пострадалият В. Д., поради обстоятелството, че е управлявал велосипеда си в нарушение на правилата на ЗДвП. Поддържа, че ищецът е управлявал процесния велосипед без изправни: 1. спирачки; 2. механичен или електронен звънец и да няма друг звуков сигнал; 3. устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред и червен светлоотразител отзад; допуска се поставянето на устройство за излъчване на червена светлина отзад; бели или жълти светлоотразители или светлоотразяващи елементи отстрани на колелата на велосипедите. Поради изложеното пострадалият е бил трудно забележим за другите участници в движението и не е могъл да спре своевременно. На следващо място счита, че велосипедистът неправомерно е шофирал паралелно с друг велосипедист, като не се е движил възможно най-вдясно на пътната лента. Твърди, че ищецът е шофирал с несъобразена скорост. Поддържа, че пострадалият не е съобразил поведението си с другите участници в движението, не е предприел спасителна маневра, в резултат на което е предизвикал процесното събитие, като счита, че е с поведението си Д. е направил реализираното ПТП неизбежно. Приносът на пострадалия е основание за намаляване размера на застрахователното обезщетение на основание чл. 51, предл. 2 - ро от ЗЗД. В конкретния случай пострадалият е създал реална възможност за настъпване на вредоносния

резултат, не е положил необходимата грижа за опазване на собственото си здраве и живот като е нарушил правилата за движение, което от своя страна е довело до посочените в исковата молба увреждания. Поддържа, че от приложените фактури не става ясно въобще какво е закупено като медикамент и дали въобще описаните разходи са в резултат на процесното събитие. В този смисъл поддържа, че настъпилото процесно събитие не бива да се превръща в повод за материалното замогване на ищеца, а последният да бъде обезщетен в границите на претърпените от него вреди. Оспорва претенцията по акцесорния иск за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който същите се претендират, по аргумент за неоснователност на главния иск.

Пернишкият окръжен съд, след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

На основание чл. 300 от ГПК, влязло в сила решение № 17/23.03.2023г. по АНД № 47/2023 г. на РС- Радомир е задължително за настоящия граждански съд по отношение на приложеното право и установените факти посредством акта на наказателния съд относно преценката на гражданските последици от престъплението относно осъществяването на деянието /и неговата правна квалификация/, неговата противоправност и виновността на дееца: И. К. К. е признат за виновен в това, че на ***, около 12,53 часа на третокласен път III-627, при км. 47+400, на територията на с. ***, общ. ***, обл. *** преди отбивката на кариера "**** " в посока от гр. *** за с. *** при управление на моторно превозно средство - товарен автомобил "Нисан –І 35.095 ", с рег. № ***, в посока към гр. *** е нарушил правилата за движение по пътищата /чл. 127, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗДвП и чл. 169, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ППЗДВП- "Превозните товари трябва: т. 1 да не създават опасност за участниците в движението и т. 2 - да бъдат укрепени и да не се влачат по пътя/, като не е укрепил превозвания от него товар, с което е създал опасност за участниците в движението в резултат, на което част от превозвания от товарния автомобил товар-ламарина е изпаднала от автомобила и застрашила движещия се в насрещната пътна лента /в обратна посока към с. ***/ велосипедист, който е предприел аварийно спиране, довело до загуба на устойчивост и изпадане от велосипеда на пътя, с което му е причинил по непредпазливост средна телесна повреда, изразяваща се в изпадане в пълно безсъзнателно състояние в резултат от сътресение на мозъка, което е довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота на В. Г. Д. - престъпление по чл. 343, ал. 1, б"б", пр. 2 вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, като на основание чл. 378, ал. 1, т. 4 от НПК, във вр. с чл. 78а от НК го освобождава от наказателна отговорност и му налага административно наказание "глоба" в размер на 1000 лева.

Освен от горесцитираното решение по наказателното дело /приравнено по значение на влязла в сила присъда по чл. 300 ГПК/, механизмът на ПТП, както и медико-биологичния вид и характер на получените от ищеца увреждания, начина на лечение и продължителността на лечебно-възстановителния период, се установява и от САТЕ и СМЕ по настоящото дело. От СМЕ се описват следните травматични увреждания на ищеца, стоящи в пряка - причинно следствена връзка с ПТП на ***: Контузия на главата.

Сътресение на мозъка. Множество контузии и охлузвания в областта на лицето и главата. Разкъсно-контузна рана в областта на лява вежда с дължина около 2см. Контузии и охлузвания в лява шийна област, в областта на гърдите в лява половина. Охлузвания по лактите на двете ръце. Контузии и охлузвания в областта на двете лакътни и двете коленни стави. Контузия и оток на меките тъкани в областта на дясна ръка. Проведено е консервативно лечение с вливания на водно солеви разтвори, обезболяващи и невропротективни медикаменти. Раната в областта на лявата вежда е обработена хирургично и залепена с тъканно лепило. Ползвал болничен лист за временна нетрудоспособност 34 дни. При нормално протичане на възстановителния период, последствията от мозъчното сътресение ще отзвучат за около 20-25 дни, като първите 10 дни, оплакванията са по силни. Останалите травми, ще отзвучат за период от около 15- 20 дни, като първите 7 дни, болките са с по висок интензитет. При нормално протичане на възстановителния период, не се очаква наличието на трайни последици, вследствие на получените увреждания при ищеца, като медицинската прогноза при ищеца е добра.

Според САТЕ и поясненията на вещото лице в с.з., на *** на територията на с. ***, общ. ***, по път III-627 с посока от с. *** към гр. ***се движи т.а. марка „Нисан“, с рег. № ***, натоварен с различни по форма и вид метални отпадъци. В обратна посока в дясната част на пътя се движат велосипедистите М. К. и В. Д.. В района на км. 43 +⁴⁰⁰, при скорост на движение от около 50 км/ч, от товарния автомобил изпада част от неукрепения му товар - тънка ламарина с размери 0,4м.х1м. В този момент, велосипедистите са разположени един зад друг, като първи е М. К., а зад него и изместен в ляво от него, се намира В. Д.. Пострадалият велосипедист се е движил вляво и зад М. К.. При данни за движение около дясната граница на другия велосипедист и данни за движение на пострадалия вляво от него следва, че последният не е управлявал непосредствено до дясната граница на пътя, но липсват данни, спрямо които да се определи както точното му напречно изместване спрямо десния край на процесния участък, така и надлъжното разстояние между двамата колоездачи. При скорост на движение от 35-40 км/ч вторият велосипедист, възприемайки летящата срещу него ламарина, реагира за аварийно спиране, като траекториите на изпадналия товар и пострадалия не се пресичат и между тях не настъпва контакт. При предприетите действия за екстрено спиране, вторият велосипедист успява да редуцира скоростта си до около 20 км/ч, когато тялото му, под действието на породилите се сили, започва да се отделя от велосипеда. Велосипедистът изпада от двуколесното и след кратък летеж с последвало плъзгане по настилката, се установява около средата на платното за движение. Велосипедът спира на разстояние от около 1,5 метра зад тялото на пострадалия. Основната причината за ПТП е внезапно изпадналият товар, който предвид формата и теглото си, при всички положения е продължил движението си във въздуха при многократна промяна в посоката си, в резултат на което насрещно движещия се велосипедистът категорично не е разполагал с възможност да предвиди траекторията на ламарината. В тази ситуация, пострадалият водач е предприел технически правилните действия за реализиране на екстрено спиране, но предвид движението му върху двуколесно ППС, под действието на

реализирания спирачен момент, е загубил своята устойчивост, с последващо изпадане от велосипеда. Към момента, когато велосипедистът започва отделянето си от велосипеда, изпадналият товар все още се е движил срещу него определят, че най-вероятната причина за настъпилата загуба на контрол с последвало изпадане от велосипеда, се дължи на предприетите действия за спиране от страна на пострадалия велосипедист. Именно предприетите действия за екстремно спиране от велосипедиста са били технически правилните действия за евентуалното предотвратяване на ПТП. От техническа и професионална гледна точка, водачът на т.а. „Нисан“ е следвало да потегли едва след като се увери, че товарът, който предстои да превозва, е устойчиво закрепен. Събраните данни не дават каквато и да било информация, спрямо която да се определи, че водачът на МПС т.а. „Нисан“ не е разполагал с възможността да предприеме гореописаните действия.

Предвид разпоредбата на [чл. 300 от ГПК](#) и при събраните в настоящото производство доказателства следва, че са установени елементите от фактическия състав на чл. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 1 КЗ, а именно: причинени на ищеца вреди от ПТП на ***, причинено по вина на застрахования при ответното дружество водач на моторно превозно средство И. К.. С оглед на това, преките искове срещу застрахователя са доказани по основание.

По иска за неимуществени вреди

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът съобрази обстоятелствата, установени от СМЕ, САТЕ, свидетелските показания и писмените доказателства по делото. По делото се установява, че констатираното увреждане е причинило на ищеца болки и страдания. Не са необходими специални знания, за да се приеме, че по естеството си инцидентът е предизвикал стрес и негативни душевни изживявания у ищеца, което е потвърдено и от свидетелските показания. Видът, броят и характерът на уврежданията /Контузия на главата. Сътресение на мозъка. Множество контузии и охлузвания в областта на лицето и главата. Разкъсно-контузна рана в областта на лява вежда с дължина около 2см. Контузии и охлузвания в лява шийна област, в областта на гърдите в лява половина. Охлузвания по лактите на двете ръце. Контузии и охлузвания в областта на двете лакътни и двете коленни стави. Контузия и оток на меките тъкани в областта на дясна ръка/, продължителността и интензитета на търпените болки и страдания /при нормално протичане на лечебния процес, без усложнения последствията от мозъчното сътресение ще отзвучат за около 20-25 дни, като първите 10 дни, оплакванията са по силни; останалите травми, ще отзвучат за период от около 15- 20 дни, като първите 7 дни, болките са с по -висок интензитет/, както и че не се очаква наличието на трайни последици, вследствие на получените увреждания при ищеца. Ограниченията, които е следвало да изтърпи ищецът след инцидента, което от своя страна е довело до непълноценност в битовия и социален живот на ищеца. Освен посочените морални измерения на болката и страданията на ищеца, се отчитат и конкретните общественно-икономически условия в страната към настъпването на ПТП, намерили стойностен израз и в актуалните към момента на настъпване на събитието лимити на застрахователно покритие по зад. застраховка "Гр. отговорност" на автомобилистите, които дори и да нямат самостоятелно значение по

отношение на принципа на справедливост, следва да бъдат съобразени от съда заедно с всички установени по делото обстоятелства. Също и създаденият от съдебната практика ориентир за справедливо определени суми за подобен вид увреждания в близък период, които съдебни актове са сравнителен ориентир, каквито са фактите по настоящото дело.

С оглед изложеното и във връзка с уврежданията, както и последиците от тях, променящи живота на пострадалия, както във физически, така и в психически аспект, настоящият състав намира, че справедливият по чл. 52 ЗЗД и критериите по ППВС № 4/23.12.1968 г. паричен еквивалент за претърпените от ищеца неимуществени вреди е в размер на 15 000 лв. Тази сума конкретно ще репарира в пълен обем неимуществените вреди на ищеца за времето досега, съставлява точно измерение на отговорността на ответника, а в общ план е в съответствие с обществените условия, морал и икономическото положение в страната. В този размер от 15000 лв. искът за неим. вреди е доказан, а за разликата до предявения размер от 26000 лв. подлежи на отхвърляне.

По иска за имуществени вреди

От представените документи- епикриза, фактури и фискални бонове се установява заплащането от ищеца разходи за лекарствени средства, медицинско удостоверение и потребителска такса във връзка с последиците от увреждането и лечението общо в размер на 118,62 лева, които са били необходими и използвани за лечението на получените от процесното ПТП травматични увреждания. Въпросните документи са издадени след злополуката и съдържат информация за вида и размера на разноските за лечението на ищеца, поради което следва извод, че са свързани с настъпилите вследствие на злополуката увреждания, включително това се установява категорично и от СМЕ. Предвид изложеното искът за имуществени вреди е доказан за пълния предявен размер от общо 118,62 лева, след като разноските са пряка и непосредствена последица на противоправното деяние на делинквента, отговорността на който е застрахована при ответника и възникналите имуществени вреди.

По възражението по чл. 51, ал. 2 ЗЗД

Принос за настъпване на увреждането ще е налице, когато пострадалото лице със свое противоправно поведение е създадо предпоставки за настъпване на вредите, или е допринесло за механизма на увреждането, като тежестта за установяване на тези обстоятелства е върху страната, която твърди, че е налице съпричиняване – в случая от застрахователя.

Не е установено В. Г. Д. да е нарушил задълженията си на водач на велосипеда по чл. 80, т. 2 от ЗДвП, според който водачът на велосипед е длъжен да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, тъй като от изложения механизъм на произшествието, се установява, че велосипедистът се движи в дясната част на платното за движение и скорост от 35-40 км/ч и вляво и зад движещия се пред него велосипедист М. К.. Не се събраха доказателства за специфично и изненадващо за водача на МПС поведение на велосипедиста В. Г. Д. и велосипедистът да се е движил в нарушение на някое от правилата

по чл. 81, т. 1-5 ЗДвП., така че да се превърне сам в опасност за движението. Според САТЕ основната причината за ПТП е внезапно изпадналият товар, който предвид формата и теглото си, при всички положения е продължил движението си във въздуха при многократна промяна в посоката си, в резултат на което насрещно движещия се велосипедистът категорично не е разполагал с възможност да предвиди траекторията на ламарината. От техническа и професионална гледна точка, водачът на т.а. „Нисан“ е следвало да потегли едва след като се увери, че товарът, който предстои да превозва, е устойчиво закрепен. Събраните данни не дават каквато и да било информация, спрямо която да се определи, че водачът на МПС т.а. „Нисан“ не е разполагал с възможността да предприеме гореописаните действия. Това налага извод, че ирелевантно за настъпване на процесното ПТП е това дали пострадалият велосипедист е управлявал процесния велосипед с изправни спирачки, механичен или електронен звънец, устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред и червен светлоотразител отзад, както и дали се е движил възможно най-близо до дясната граница на платното за движение и т.н., щом като водачът на т.а. не е изпълнил нито едно от вменените му задължения като водач, както те бяха посочени по-горе /чл. 127, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗДвП и чл. 169, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ППЗДВП/. Предвид това абсолютно недопустимо в процесния случай е несъществуващият каузален принос на велосипедиста да се преценява в някаква степен с този на водача на МПС за настъпване на ПТП. Затова и съдът намира, че действието на велосипедиста не може да се отчита като самостоятелен причинен фактор за пораждаването на самото ПТП, докато несъмнено именно поведението на водача на застрахования т.а. е поставило началото на опасността и без него изпадането на велосипедиста от двуколесното ППС е нямало да настъпи. В заключение, възраженията за съпричиняване са неоснователни и липсва основание за намаляване на осн. чл. 51, ал. 2 ЗЗД на определените обезщетения.

По претенцията за лихви

На осн.чл.493, ал.1, т.5 КЗ застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на делинквентата за дължимата лихва за забава от датата на предявяване на претенцията от увреденото лице. В случая ищецът е сезирал ответника-застраховател с искане за заплащане на обезщетение на 17.05.2022г., по която в срока по чл. 496, ал. 1 КЗ липсва произнасяне и/или плащане на обезщетение от застрахователя, поради което лихвата за забава върху уважения размер на обезщетенията за не/имуществени вреди се дължи от отправянето към застрахователя на писмена застрахователна претенция до окончателното изплащане на сумата /Решение № 128 от 04.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 2466/2018 г., I т. о., ТК/. Предвид изложеното и диспозитивното начало в гражданския процес, акцесорната претенция следва да бъде уважена, считано от 18.08.2022г., така както е поискано от ищеца.

По разноските

Ищецът претендира и доказва разноски общо 200 лв. за вещи лица (съгласно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК, като същият е освободен от внасянето на такси на осн. чл. 83, ал. 2 ГПК, а в представения договор за правна защита е посочено, че е оказана безплатно адв. помощ – чл. 38 ЗА), които се дължат съразмерно с уважената част

от исковете /15118,62/, или 115,77 лв.

При направено искане, на осн. чл. 38, ал. 2 ЗА адвокатът на ищеца има право на възнаграждение, което съдът определя на 2739,49 лв., съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г., което се дължи съразмерно с уважената част от исковете, или 1585,74 лв.

Ответникът претендира и доказва разноски общо 6300 лв. (съгласно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК), които се дължат съразмерно с отхвърлената част от исковете, т.е. 2653,28 лв.

Ответникът на осн. чл. 78, ал.6 ГПК следва да заплати дължимите държавни такси в размер на 604,74 лв. (4% върху уважения размер на исковете).

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК 121265177 и адрес: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, да заплати на В. Г. Д. с ЕГН *****, с адрес: ***, на осн. чл. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 1 от КЗ сумата от 15 000 лв. – застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди под формата на понесени болки и страдания от телесни увреждания, вследствие на ПТП от *** около 12.53ч. по път III-627, общ. *** в посока от с. *** към гр. ***, причинено от И. К. К. при управление на товарен автомобил марка „Нисан“, модел „Л - 35“ с рег. № ***, застрахован по риска задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в „ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 18.08.2022 г. до окончателното плащане на обезщетението, на осн. чл.493, ал.1, т.5 от КЗ; на осн. 432, ал. 1, вр. чл. 493, ал. 1, т. 1 от КЗ общата сума от 118,62 лв. - застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди под формата на разноски за лечение, вследствие на ПТП от ***, причинено при управление на застрахован при ответника товарен автомобил марка „Нисан“, модел „Л - 35“ с рег. № ***, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 18.08.2022 г. до окончателното плащане, на осн. чл.493, ал.1, т.5 от КЗ, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за неимуществени вреди за разликата над 15 000 лв. до пълния претендиран размер от 26 000 лв., като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК 121265177 и адрес: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 да заплати на В. Г. Д. с ЕГН *****, с адрес: *** сумата 115,77 лв. – разноски по производството пред ОС - Перник.

ОСЪЖДА „ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК 121265177 и адрес: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 да заплати на адв. Я. Д. Д. – САК, служебен адрес *** сумата 1585,74 лв. – адв. възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ищеца по производството пред ОС - Перник.

ОСЪЖДА В. Г. Д. с ЕГН *****, с адрес: *** да заплати на „ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК 121265177 и адрес: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 сумата 2653,28 лв. – разноски по производството пред ОС - Перник.

ОСЪЖДА „ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК 121265177 и адрес: гр. София, ул. „Света София“ № 7, ет. 5 да заплати на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на Окръжен съд – Перник сумата 604,74 лв. – държавна такса върху уважената част на исковете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в 2-седмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____